Przyczyny braku aktywności i aktywizacja mieszkańców Domu Pomocy Społecznej

Liczba stron: 52

Nazwa Szkoły Wyższej: Wyższa Szkoła Humanistyczna w Pułtusku

Rodzaj pracy: magisterska

Rok oddania: 2003

Zawartość pracy:

SPIS TREŚCI

Wstęp 1
Rozdział I Aktywizacja ludzi starych i niepełnosprawnych w Domu Pomocy Społecznej w Z. 4
1. Niepełnosprawność i starość 4
2. Rys historyczny pomocy ludziom starym 7
3. Cel i kierunki działania domów pomocy społecznej 8
4. Rys historyczny badanej placówki, struktura organizacyjna 11
5. Pojęcie aktywności i aktywizacji. Cele aktywizacji mieszkańców domu pomocy społecznej 12
6. Strategie aktywizacji i jej przebieg w domu pomocy społecznej 17
Rozdział II Metodyka badań 23
1. Problem i hipotezy 23
2. Metody, techniki i narzędzia badawcze 24
3. Organizacja badań 26
4. Charakterystyka badanej grupy 28
Rozdział III Analiza wyników badań 31
1. Czynniki warunkujące brak aktywności mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Z. 31
2. Formy aktywizacji pensjonariuszy DPS w Z. 38
Wnioski 41

Streszczenie 45
Bibliografia 48
Spis treści 50

WSTĘP

Przemiany ustrojowe trwające od 1989 roku spowodowały iż w systemie zabezpieczenia społecznego w naszym kraju wzrosła rola pomocy społecznej państwa. Jej znaczenie wynika z tego, że kierowana jest do osób, które przy wykorzystaniu własnych środków i możliwości nie są w stanie podołać trudnej sytuacji życiowej w jakiej się znajdują.

Polska tradycja pomocy społecznej sięga do ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 roku, ale tak naprawdę na świecie pierwsze domy pomocy powstały już w XII w. Przyczyniła się do tego religia chrześcijańska która głosiła, że zbawienie jest uzależnione od spełniania dobrych uczynków. Chęć uzyskania zbawienia powodowała, że ludzie zamożni zaczęli otwierać dla starców, chorych, kalek, sierot przytułki i schroniska zwane zakładami charytatywnymi lub opiekuńczymi. Pierwsze zakłady tego typu powstały w Gheel koło Antwerpii, w Bagdadzie, Kairze. Do najstarszych należą też domy w Damaszku, Koloni i Norymberdze.

Osoby w zaawansowanym wieku wymagają pomocy ze strony innych, gdyż liczba chronicznych chorób i dolegliwości z wiekiem wzrasta, powodując konieczność niesienia aktywnej pomocy ze strony dorosłych dzieci lub zapewnienia bardziej formalnej interwencji. Nie znaczy to jednak, że starsi potrzebujący opieki lub pomocy ludzie są kandydatami bądź rezydentami domów opieki. Jest to mit, który należy demaskować, gdyż zdecydowana większość populacji w wieku 65 lat i starszych mieszka z rodziną, współmałżonkiem lub krewnymi, bądź samotnie lub z osobami, które nie są ich krewnymi.

Domy pomocy społecznej są przeznaczone dla osób, które z powodu choroby lub kalectwa fizycznego są niezdolne do samodzielnego życia i które wymagają opieki i pielęgnowania, niemożliwej do pełnienia w mieszkaniu przez rodziny, organy państwowe lub organy społeczne. Nie są to domy przyjmujące tylko ludzi w starszym wieku, przyjmują one również osoby niepełnosprawne – inwalidów I i II grupy od 18 roku życia. Pierwszeństwo w przyjęciu mają osoby wymagające szczególnej opieki w pielęgnowaniu, a przede wszystkim samotne oraz zamieszkałe z rodzinami w złych warunkach bytowych.

Terminem osoby niepełnosprawne obejmuję tych ludzi, którzy wykazują różnego rodzaju odchylenia od normalnego rozwoju psychofizycznego. Mogą to być osoby: upośledzone umysłowo, z uszkodzeniem sensorycznym na przykład wzroku i słuchu, z dysfunkcjami w obrębie narządów ruchu, przewlekle chore (reumatyzm, drogi oddechowe, padaczka, z zaburzeniami psychicznymi i inne).

Moje zainteresowanie problemami związanymi z pracą z mieszkańcami tych placówek wynika z faktu, iż miałem przyjemność odbywać praktykę w Domu Pomocy Społecznej w Z. Stykałem się na co dzień z różnymi dylematami ludzi mieszkających w tym domu, jak również z problemami na jakie napotykają pracownicy zajmujący się opieką nad tymi ludźmi.

W swojej pracy chciałbym ukazać pewien zarys funkcjonowania Domu Pomocy Społecznej w Z., wyjaśnić z czego wynikają ograniczenia aktywności niektórych mieszkańców tegoż domu, opisać proces ich aktywizacji mieszkańców i formy spędzania przez nich wolnego czasu.

Niniejsza praca składa się z trzech rozdziałów:
– teoretycznego,
– metodologicznego,
– badawczego.

W pierwszym rozdziale teoretycznym opisałem problem niepełnosprawności i starości. Przedstawiłem także rys historyczny pomocy ludziom starym oraz cel i kierunki działania dzisiejszych domów pomocy społecznej. Rozdział kończę opisem strategii aktywizacji stosowanych w tychże domach

Rozdział drugi, poświęciłem metodologii badań własnych, prezentując pojęcie badań naukowych, ich przedmiot, cele oraz problemy i hipotezy. W dalszym ciągu tego rozdziału zdefiniowałem metody, techniki i narzędzia badawcze, a także organizację i przebieg badań oraz charakterystykę środowiska, w którym owe badania zostały przeprowadzone.

Czynniki warunkujące brak aktywności mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Z., to tematyka ostatniego rozdziału mojej pracy. Na podstawie zebranego materiału badawczego i jego analizy odpowiedziałem na pytanie: Jakie są przyczyny braku aktywności mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Z.?, przedstawiłem formy aktywizacji pensjonariuszy DPS w Z. oraz układ czynników mających wpływ na aktywność mieszkańców.

Z tego miejsca pragnę również serdecznie podziękować Pani prof. E. promotorowi mojej pracy magisterskiej – za duży wkład pracy, cierpliwość i fachowe rady podczas seminariów magisterskich, których owoc mam zaszczyt zaprezentować poniżej

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!